

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Martina Krále a přísedících [REDACTED] a [REDACTED] v hlavním líčení konaném dne 20. 8. 2019 v Písku

takto:

obžalovaní:

1. [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem trvale [REDACTED],
2. [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem trvale [REDACTED], t. č. na adrese [REDACTED],
3. [REDACTED], narozený [REDACTED] v [REDACTED], bytem trvale [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED],

se uznávají vinnými, že

nejméně v době od 25. 5. 2013 do 28. 6. 2013 na přesně nezjištěném místě České republiky, případně jinde po vzájemné dohodě sestavili transakční řetězec, v jehož rámci došlo mezi společnostmi [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem [REDACTED], a

██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████ k přeprodávání motorového vozidla JAGUAR E-TYPE, registrační značky ██████████, VIN: ██████████, barva žlutá, s cílem neoprávněně vylákat výhodu ze státního rozpočtu ve formě nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, přičemž v uvedené době, konkrétně k

k 24.06.2013 již nebyl **obviněný** ██████████ oprávněn jednat za společnost ██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████ (dále jen ██████████) s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, hostinská činnost a provádění staveb, jejich změn a odstraňování, jelikož funkce jednatele v této společnosti mu zanikla dne 28. 5. 2013 a od tohoto data vznikla funkce jednatele v této společnosti ██████████, narozený ██████████, bytem ██████████, a k zastupování této společnosti po 28.05.2013 nedisponoval žádným oprávněním vystaveným jeho osobě ze strany společnosti ██████████.

k 24. 5. 2013 a k 24. 6. 2013 a k 28. 6. 2013 byl **obviněný** ██████████ jediným členem představenstva společnosti ██████████, IČ: ██████████ se sídlem ██████████, (nyní společnost ██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████), (dále jen ██████████) s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona,

k 28. 6. 2013 byl **obviněný** ██████████ jediným jednatelem a společníkem společnosti ██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████ (dále jen ██████████) s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a hostinská činnost, společnosti registrované od 7. 4. 2011 u správce daně Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v ██████████, s přiděleným DIČ: ██████████, a tato společnost byla čtvrtletním plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen DPH), a

společnost ██████████ zakoupila předmětné vozidlo od rakouské společnosti ██████████, ID VAT: ██████████ **dne 24. 6. 2013 za částku 99 000 EUR (dle kurzu CNB 2 560 635 Kč) bez DPH**, jak je patrné z dokladu č. 002/2013 ze dne 24.06.2013, a při této transakci zastupoval společnost ██████████, obviněný ██████████, a

společnost ██████████, zastoupená obviněným ██████████, prodala dané vozidlo společnosti ██████████, zastoupené obviněným ██████████ dle smlouvy o jeho prodeji datované dnem 24. 5. 2013 za částku 3 146 000 Kč včetně DPH tj. za částku 2 600 000 Kč bez DPH (DPH ve výši 546 000 Kč), a ohledně tohoto prodeje byl vystaven daňový doklad č. 20130249 dne 24. 6. 2013, přičemž k faktickému předání vozidla z prodávajícího na kupujícího došlo dle protokolu o předání dne 24. 6. 2013 o 14:00 hodin za účasti společnosti ██████████, zastoupené obviněným ██████████ a společnosti ██████████, zastoupené obviněným ██████████, kteří tento protokol stejně jako smlouvu o prodeji předmětného vozidla datovanou dnem 24. 5. 2013 shora uvedenou osobně podepsali, a

společnost ██████████, zastoupená obviněným ██████████, dané vozidlo prodala společnosti ██████████, zastoupené obviněným ██████████ dle smlouvy o prodeji datované dnem 28.06.2013 za částku 3.300.000 Kč včetně DPH tj. za částku 2 727 272,73 Kč bez DPH (DPH ve výši 572 727,27 Kč), a ohledně tohoto prodeje byla vystavena faktura č. 13/054-1 dne 28. 6. 2013 na částku 3 300 000 Kč s předmětem plnění „Jaguar E-TYPE po kompletní renovaci, rok výroby 1969, VIN: ██████████“, kdy tato faktura byla

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková

částečně uhrazena převodem na účet společnosti [REDAKCE], a částečně této společnosti byla zaplacená v hotovosti, přičemž

společnost [REDAKCE] pořízení a následný prodej tohoto vozidla tuzemskému plátcí DPH byla povinná vykázat v daňovém tvrzení za měsíc červen 2013, jež byla povinná podat do 25. 7. 2013, což neučinila a učinila tak až dne 05.11.2013, kdy Finančnímu úřadu pro [REDAKCE] Územnímu pracovišti pro [REDAKCE] doručila vyplněný formulář „Přiznání k dani z přidané hodnoty“ za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2013, opatřený v jeho kolonce s názvem „Vlastnoruční podpis daňového subjektu/osoby oprávněné k podpisu“ podpisem obviněného [REDAKCE] a v němž byla vykázána vlastní daňová povinnost 524 018 Kč, avšak následně k Finančnímu úřadu pro [REDAKCE], Územnímu pracovišti pro [REDAKCE] byl podán dne 09. 12. 2013 vyplněný formulář „Přiznání k dani z přidané hodnoty“ za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2013 týkající se společnosti [REDAKCE], jenž v kolonce s názvem „Vlastnoruční podpis daňového subjektu/osoby oprávněné k podpisu“ nebyl opatřen žádným podpisem a ani nebyl opatřen ani žádným otiskem razítka společnosti [REDAKCE], **a vykázanou vlastní daňovou povinnost ve výši 524 018 Kč neuhradila** a pro správce daně byla již od zdaňovacího období měsíce ledna 2013 společností neplnění si zákonné povinnosti, když od tohoto období nepodávala žádná daňová přiznání, ač je ze zákona podávat měla,

společnost [REDAKCE], pořízení a následný prodej tohoto vozidla tuzemskému plátcí DPH byla povinná vykázat v daňovém tvrzení za měsíc červen 2013, jež podala dne 01.08.2013 k Finančnímu úřadu pro [REDAKCE], Územnímu pracovišti pro [REDAKCE] v podobě přiznání k DPH za zdaňovací období měsíce červen 2013, v němž **vykázala vlastní daňovou povinnost ve výši 607 790 Kč, kterou však neuhradila**, přičemž pořízení předmětného vozidla bylo vykázáno v souhrnné částce tuzemských přijatých plnění a jeho prodej byl vykázán v souhrnné částce tuzemských uskutečněných zdanitelných plnění, a

společnost [REDAKCE], v souvislosti s pořízením daného vozidla ve svém daňovém přiznání k DPH podaným dne 24. 7. 2013 k Finančnímu úřadu pro Jihočeský kraj, Územnímu pracovišti v [REDAKCE] za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2013, **si nárokovala** na základě faktury č. 13/054-1 ze dne 28.06.2013 shora uvedené **daň na vstupu z přijatých zdanitelných plnění mimo jiné ve výši 572 727 Kč**, která jí nebyla proplacena,

jelikož byl správcem daně odhalen výše uvedený transakční řetězec vytvořený za účelem neoprávněného vylákání nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty, když jako první v České republice dané vozidlo zakoupila [REDAKCE], jež s obviněným [REDAKCE] má dvě děti, a pokud by tato dané vozidlo jako neplátce DPH prodala přímo společnosti [REDAKCE], pak by společnost [REDAKCE], z takto přijatého plnění nemohla nárokovat odpočet DPH, když by šlo o plnění od neplátce DPH, přičemž společnost [REDAKCE], zapojené do uvedeného řetězce záměrně nebyla odvedena DPH, a přesto společnost [REDAKCE], si nárokovala na základě faktury č. 13/054-1 ze dne 28. 6. 2013 shora uvedené daň na vstupu z přijatých zdanitelných plnění mimo jiné ve výši 572 727 Kč a škoda České republiky zastoupené Finančním úřadem pro Jihočeský kraj, Územní pracoviště v [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši nejméně 572 727,27 Kč nevznikla, když nárokováná daň na vstupu ve výši 572 727,27 Kč nebyla správcem daně společností [REDAKCE], proplacena,

tedy

dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve značném rozsahu a jehož se dopustili v úmyslu vylákat výhodu na dani ve značném rozsahu, avšak k vylákání výhody na dani ve značném rozsahu nedošlo,

čímž spáchali

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku

a za to se odsuzují

obžalovaný [REDACTED]

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roky**.

obžalovaný [REDACTED]

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **3 (tři) roky**.

obžalovaný [REDACTED]

za tento zločin a sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 8. 2015, sp. zn. 4 T 76/2015, který nabyl právní moci dne 8. 9. 2015,

podle § 240 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **3 (tři) roky**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyři) roky**.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel na dobu **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 8. 2015, sp. zn. 4 T 76/2015, který nabyl právní moci dne 8. 9. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková

Odůvodnění:

1. V projednávané trestní věci se konala ve dnech 7. 3. 2016, 25. 4. 2016, 20. 6. 2016, 21. 3. 2017, 18. 8. 2017, 14. 9. 2017, 6. 11. 2017, 13. 11. 2017, 28. 11. 2017, 27. 3. 2019, 24. 5. 2019 a 20. 8. 2019 hlavní líčení, v rámci kterých byli slyšeni obžalovaní, svědci [redacted] a [redacted] byly konstatovány listinné důkazy. Na základě takto provedeného dokazování má soud za zjištěný a prokázaný skutkový stav, který je podrobně popsán výrokové části rozsudku.
2. Obžalovaný [redacted] a [redacted] u hlavního líčení, které se konalo dne 25. 4. 2016, využili svého práva a ve věci nevyprávěli, shodně jako již v přípravném řízení. Obžalovaný [redacted] při hlavním líčení pouze uvedl, že pokud jde o jeho účast na předmětné operaci s vozidlem Jaguar, tak šlo z jeho strany o standardní obchod, koupil a zase prodal. Tímto způsobem běžně prodává, v oboru prodeje luxusních aut podniká zhruba 10 let. V době, kdy byl obchod realizován, tak spoluobžalovaný [redacted] byl podle obchodního rejstříku jednatelem, k výmazu z obchodního rejstříku došlo až v srpnu daného roku. Má za to, že hodnota vozidla je taková, jak byla v průběhu obchodních transakcí vyčíslena. Obžalovaný [redacted] žádal, aby hlavní líčení se konala bez jeho přítomnosti, přičemž v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevyprávěl.
3. Svědek [redacted], u hlavního líčení dne 20. 6. 2016, v předmětné době jednatel rakouské společnosti [redacted], k osobám obžalovaných uvedl, že zná pouze obžalovaného [redacted], s nímž se setkal při výslechu na Finančním úřadu, obžalovaného [redacted] nezná vůbec. Zná obžalovaného [redacted], který auto kupoval. On sám vozidlo kupoval v zastoupení zmiňované rakouské společnosti, a to přes pana [redacted], opraváře vozidel, u kterého bylo auto jeho opravně poblíž [redacted]. Vozidlo osobně viděl a bylo kupováno s tím, že bude dále prodáno za účelem zisku. Byla tehdy totiž určitá vidina, že by mohlo být prodáno v Rakousku, nicméně z toho sešlo a tehdy se objevil nový zájemce ze společnosti [redacted], a sice pan [redacted]. Má za to, že to bylo již na jaře 2013, kdy tento projevil zájem o koupi vozidla, nicméně vozidlo nebylo ještě opraveno, a protože mezi nimi byla špatná komunikace, tak odvezl prostřednictvím pana [redacted] vozidlo do Rakouska. Kupní cenu si již nepamatuje, ale bylo to v Eurech. Obchod v Rakousku se nepovedl, proto byl nakonec rád, že vozidlo bylo prodáno společnosti [redacted], kterou zastupoval právě obžalovaný [redacted]. Smlouva byla řádně uzavřena, obžalovaný Jahodář platil v hotovosti v Eurech, zaplatil a odjel. Zda v době, kdy proběhl prodej vozidla společnosti [redacted], byl obžalovaný [redacted] oprávněn za tuto společnost kupovat, nevěděl, měl však za to, že tehdy byl ještě způsobilý za tuto společnost jednat. Pro něj bylo podstatné, že obžalovaný [redacted] řádně zaplatil. Celkově má však za to, že na koupi a prodej vozidla Jaguar nijak nevydělal, protože právě sám musel ještě na vlastní náklady dokončit jeho opravu.
4. Svědek [redacted] u hlavního líčení dne 20. 6. 2016 potvrdil, že skutečně pro [redacted] provedl převoz předmětného vozidla Jaguar z [redacted] do [redacted]. Při této přepravě byl přítomen právě i pan [redacted].
5. Svědkyně [redacted], družka obžalovaného [redacted] a první majitelka předmětného vozidla, u hlavního líčení využila svého práva a ve věci nevyprávěla.
6. Svědek [redacted] pak s ohledem na časový odstup již k danému vozidlu blíže nic nevyprávěl, nic přesného si nepamatoval, neví, jakým způsobem jeho dcera [redacted] vozidlo získala.
7. Svědkyně [redacted] pracovnice [redacted], která u hlavního líčení dne 21. 3. 2017 uvedla, že obchodní společnost [redacted] uplatnila za 2. čtvrtletí roku 2013 podle daňového příznání nárok na odpočet daně asi 3 300 000 Kč včetně DPH. Vzhledem k tomu, že se jednalo o vysokou částku, začali věc prošetřovat. Byl zaznamenán výrazný nárůst

uplatňovaných přijatých zdanitelných plnění oproti předchozí době. Bylo zjištěno, že pokud jde o uplatňovaný nárok na odpočet daně, tak šlo o to, že předmětem plnění bylo historické vozidlo Jaguar E-Type, a proto bylo zjišťováno, od koho bylo toto vozidlo pořízeno, jakým způsobem bylo hrazeno dodavateli, od koho ho pořídil dodavatel. Tehdy zjistili, že přijaté zdanitelné plnění bylo jedním z článků řetězce obchodu na sebe navazujících, které byly zrealizovány ve velmi rychlém časovém úseku. Před celým tímto obchodním řetězcem bylo vozidlo v autoservisu [redacted], zde bylo vydáno dne 17. 6., a v době od 17. 6. někdy do 28. 6. bylo přeprodáno mezi třemi subjekty. Nejdříve bylo ve vlastnictví rakouské společnosti, za kterou jednala fyzická osoba, a sice občan České republiky, dále bylo vozidlo prodáno pražské společnosti [redacted] a v průběhu dalších několika dnů bylo prodáno společnosti [redacted] a následně pak společnost [redacted]. Jednalo se o velmi nestandardní finanční operaci, když u [redacted] bylo tvrzeno, že kupní cena byla uhrazena v době, kdy byla v podstatě ta smlouva podepsána, ale přitom finanční úřad zjistil, že to nebyla pravda, protože finanční prostředky byly převáděny po částech, byly převáděny na bankovní účet společnosti [redacted] s tím, že jednatel [redacted] finanční prostředky obratem vybíral z bankovních účtů. Navíc společnost [redacted], předtím nevykazovala žádné hospodářské výsledky, žádné příjmy, a proto tedy Finanční úřad nevěděl, jaký je zdroj příjmů, z čeho bylo vlastně předmětné motorové vozidlo pořizováno. V rámci tohoto šetření pak bylo zjištěno, že společnost [redacted] z plnění poskytnutého pro společnost [redacted] neodvedla DPH. Daňová povinnost přitom vznikla právě společnosti [redacted], která daňovou povinnost nikdy neuhradila. Svědkyně měla za to, že nějaká daňová povinnost zde byla přiznána v daňovém priznání za 2. čtvrtletí roku 2013. Daná společnost byla zcela nekontaktní, došlo dokonce k převodu této společnosti na jakéhosi muže, podle Finančního úřadu šlo o tzv. bílého koně, a to někdy v květnu 2013. Svědkyně dále uvedla, že jde o případ klasického akvizičního podvodu neboli karuselového podvodu, kdy princip DPH je založen na principu neutrality, z každého plnění musí být odvedena daň a v podstatě, jestliže je zde řetězec takovýchto plnění a jeden článek je nekontaktní, neodvede státnímu rozpočtu daň, tak zde dochází k porušení principu neutrality a následný příjemce zdanitelného plnění uplatňuje nárok sice na odpočet daně, ale na úkor státního rozpočtu. Navíc v daném případě bylo zjištěno, že prvotním vlastníkem vozidla Jaguar byla paní [redacted], která má blízký vztah k jednatelem společnosti [redacted], a to k obžalovanému [redacted]. Ta přitom při výpovědi pro Finanční úřad vůbec nebyla schopna relevantně říct, odkud si vozidlo pořídila. Neměla o vozidle žádné informace, ani kam ho dávala do opravy, nic dalšího. Vozidlo poté měla zakoupit rakouská společnost. Jinak společnost [redacted] byla absolutně nekontaktní, nespolečně pracovala se správcem daně, sídlila na virtuální adrese. Podstatné tady přitom je, že daň sice může být přiznána, ale když není zaplácena, tak podvod je zrealizován. Do státního rozpočtu se fakticky finanční prostředky nedostanou. Nejen že tedy nezaplatila společnost [redacted], ale ani společnost [redacted]. Svědkyně přitom poukazovala na to, že společnost [redacted] měla předmětné vozidlo prodat společnosti [redacted] dne 24. 5. 2013, tedy v době, kdy ještě nebyla jeho vlastníkem, což je velice nestandardní situace. Společnost [redacted]. sice plnění poskytnuté společností [redacted] přiznala, ale daňovou povinnost, která za zdaňovací období vznikla, v němž toto poskytnuté plnění přiznala, neuhradila. Svědkyně dále vypověděla, že v rámci finanční kontroly Finanční úřad zjišťoval, co je obecně předmětem činnosti společnosti [redacted], a bylo zjištěno, že [redacted] na internetových stránkách prezentuje svoji činnost a má mít provozovnu v [redacted] na [redacted], ale fakticky to tak nebylo, ze šetření Finančního úřadu bylo zjištěno, že od roku 2012 společnost [redacted] tuto provozovnu již neprovozovala. Samotné vozidlo Jaguar, které bylo nabízeno k prodeji na internetových stránkách, bylo nafoceno někde před rodinným domem obžalovaného [redacted]. Na internetových stránkách k této společnosti tak nebyly pravdivé údaje. Svědkyně dále uvedla, že od rakouské daňové správy obdržel Finanční úřad kupní smlouvu, která

k předmětnému vozidlu měla být společností [REDAKCE] sepsána dne 24. 1. 2013, přitom svědek [REDAKCE] tvrdil Finančnímu úřadu, že vozidlo pořídil někdy v červnu 2013, kdy mělo být vydáno z autoservisu [REDAKCE]. Svědkyně poukazovala na zprávu o daňové kontrole, tak jak ji v předmětné věci zpracovával Finanční úřad, a upozorňovala, že v tomto případě šlo o transakční řetězec, kde společnost [REDAKCE], zaujímala postavení [REDAKCE], společnost [REDAKCE] postavení [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] pak vystupovala jako [REDAKCE] nebo [REDAKCE].

8. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení dne 18. 8. 2017 vypověděl, že ani jednoho obžalovaného nezná. Nevybavuje si, že by v minulosti byl osloven nějakým mužem ve [REDAKCE], s tím, aby podepsal nějaké papíry, dostal za to nějaké peníze, nic přesnějšího si nepamatuje, společnost [REDAKCE], společnost [REDAKCE] či nějaké smlouvy, tak to mu nic neříká. V minulosti ztratil své osobní doklady, mohlo se tak stát, že je zapsán jako společník či jednatel nějaké společnosti. Osobu [REDAKCE] vůbec nezná, nepoznal ani nikoho z dalších přítomných obžalovaných.
9. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení dne 6. 11. 2017 vypověděla, že zná obžalovaného [REDAKCE], k jeho žádosti mu podepisovala nějaké papíry, dostala od něho za to určité peníze. Neví, co bylo v jednotlivých dokumentech, nerozuměla jim. Asi 5krát, 6krát takto obžalovanému [REDAKCE] podepsala nějaké dokumenty. Později ji příbuzný upozornil na to, řekl, že by se mohla dostat do postavení tzv. bílého koně a at' už raději nic nepodepisuje. Nezná společnost [REDAKCE]. Jinak obžalovaný [REDAKCE] ji také požádal, aby pro něho vybírala peníze v bance, on to tehdy podepisoval v bance spolu s ní.
10. Jako listinný důkaz soud provedl zprávu Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, v rámci které byl objasněn následující řetězec. [REDAKCE] je osoba, která je pro správce daně nekontaktní, která selže při placení DPH – daňové příznání, buď vůbec nepodá, nebo vykáže daňovou povinnost a nezaplatí ji. Účelem zapojení [REDAKCE] do tzv. řetězových podvodů je neodvedení daně v řetězci dodávek, kdy tato ztracená daň je rozdělena mezi organizátory tohoto podvodu. [REDAKCE] je zpravidla společnost s ručením omezeným, jejím statutárním zástupcem je vždy tzv. bílý kůň. [REDAKCE] je pak osoba, která stojí fakturačně v podvodném řetězci mezi [REDAKCE] a [REDAKCE]. Zdanitelné plnění, které je předmětem tzv. řetězového podvodu, skutečně koupí a prodá zpravidla během jediného dne, přičemž je organizátory podvodu pevně stanoveno od koho a za kolik musí zboží pořídít, komu a za kolik zboží opět prodat. [REDAKCE] se tedy zapojuje do tzv. řetězových podvodů dobrovolně, nemá však možnost zvolit si svého odběratele a dodavatele a v tomto rozsahu musí vědět o svém zapojení do podvodného řetězce. [REDAKCE] v případě podvodu při pořízení je osoba, která stojí fakturačně na konci tuzemského řetězce podvodných dodávek. Uplatňuje nárok na odpočet při pořízení zboží od [REDAKCE], zboží dále již nedodává, spotřebuje ho v rámci své podnikatelské činnosti tak, jak je tvrzeno v případě společnosti [REDAKCE] či ho dodá na tuzemském trhu. Daňová výhoda, pro kterou je tato transakce uskutečněna, spočívá v tom, že [REDAKCE] uplatňuje tuzemský nárok na odpočet (když na počátku řetězce nebylo uhrazeno DPH), tímto způsobem tak [REDAKCE] žádá po státním rozpočtu finanční prostředky, o kterých ví, že nikdy tam nebyly uhrazeny. Před správcem daně deklaruje, že není ve spojení s [REDAKCE] a deklaruje, že neví a nemohl vědět o podvodnosti řetězce, do kterého se zapojí. Vždy tvrdí, že daň zaplatí v ceně pořízeného zboží či služby a je tak postupem správce daně, který odmítá vyplatit nárok na odpočet poškozen. Spolčení [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] je tak uměle nastavená daňová situace, ve které na základě spolupráce všech těchto osob dojde k podvodnému vylákání nadměrného odpočtu u [REDAKCE], když daň u [REDAKCE] není úmyslně zaplacená a [REDAKCE] od sebe oddělují místo nezaplacení a místo podvodného vylákání daňové výhody. V předmětné zprávě bylo daňovým úřadem na základě jím prováděného šetření konstatováno, že paní [REDAKCE] nikdy nebyla registrována k DPH a nebyla ani osobou povinnou k dani ani v době, kdy vlastnila historické vozidlo Jaguar E-Type, ani v době, kdy toto vozidlo prodala rakouské společnosti [REDAKCE]. V případě, že by vozidlo prodala přímo

společnosti [redacted] a nemohla by z takto přijatého plnění nárokovat odpočet DPH, neboť by toto plnění přijala od neplátce. Společnost [redacted] je osobou registrovanou k dani v Rakousku, přiznala pořízení vozidla Jaguar E-Type, ale nepřiznala přijetí služby od společnosti [redacted], která vozidlo Jaguar opravila a za provedenou opravu vystavila společnosti [redacted] fakturu na 2 016 816 Kč. Společnost [redacted] poskytnutí této služby vykázala jako ostatní plnění s místem plnění mimo tuzemsko s nárokem na odpočet daně, tj. z této poskytnuté služby nebyla odvedena DPH do státního rozpočtu České republiky. V případě, že by služba byla společností [redacted], vykázána na paní [redacted], popř. na společnost [redacted], společnost [redacted], by musela fakturovanou částku navýšit o DPH v sazbě 21 %. Podle správce daně důvodem zapojení společnosti [redacted] do daného transakčního řetězce bylo získat daňovou výhodu spočívající v neodvedení DPH za poskytnuté služby: opravy předmětného vozidla do státního rozpočtu ČR. Společnost [redacted] obratem vozidlo Jaguar prodala české společnosti [redacted]. Společnost [redacted] byla registrována k DPH v období, kdy od rakouské společnosti si pořídila vozidlo Jaguar a kdy také následně bylo přeprodáno společnosti [redacted]. Byla plátcem DPH a pořízení vozidla a jeho následný prodej pak byla povinna vykázat v daňovém tvrzení za měsíc červen 2013, které byla povinna podat do 25. 7. 2013, to však tato společnost neučinila, teprve v listopadu 2013 podala dvě daňová přiznání k DPH, a to za 2. a 3. čtvrtletí 2013. Společnost [redacted] tedy selhala při placení daně a ve vztahu k správci je zcela nekontaktní, dlouhodobě neplní své daňové povinnosti. Sice dodatečně DPH z prodeje předmětného vozidla přiznala, ale přiznanou daňovou povinnost nikdy neodvedla. Společnost [redacted] v době pořízení vozidla Jaguar byla subjektem registrovaným k DPH, znamená to, že v době, kdy si tento subjekt vozidlo pořídil a následně prodal společnosti [redacted] byl plátcem DPH. Společnost [redacted] sice podala daňové přiznání k DPH za zdaňovací období červen 2013, kdy vykázala vlastní daňovou povinnost ve výši 607 790 Kč, tu však neuhradila. Z jednání tohoto subjektu správce daně dovodil, že se jednalo o subjekt v pozici tzv. [redacted], tj. subjektu postaveného do transakčního řetězce za účelem skrytí přímé vazby mezi plátcem typu [redacted] a plátcem typu [redacted]. Konečně společnost [redacted] nárokovala odpočet daně z přijatého zdanitelného plnění – pořízení vozidla Jaguar E-Type, a to za situace, kdy společností [redacted] záměrně nebylo odvedeno DPH, společnost [redacted] je pak v popsáném transakčním řetězci v pozici tzv. [redacted], tj. subjektu, který věděl či alespoň vědět měl a mohl, že obchod, kterého se účastní, je zasažen podvodem na dani, a že svým zapojením do popsané podvodné obchodní struktury umožnil, aby DPH nebyla jedním za subjektů zapojeným do transakčního řetězce odvedena, čímž se spolupodílel na zneužití principu neutrality DPH a stal se spolupachatelem tohoto daňového podvodu.

11. Dále soud provedl důkaz listinami, které se týkaly transakcí s předmětným vozidlem, včetně převodu kupních cen, výpisy z účtů jednotlivých společností výpisy z obchodních rejstříků, jimiž bylo dokumentováno postavení obžalovaných v jednotlivých společnostech, přičemž ve vztahu ke společnosti [redacted], je zde zjištěno, že obžalovaný [redacted] přestal být jednatelem této společnosti dnem 28. 5. 2013, kdy tato funkce přechází na výše zmiňovaného svědka [redacted], který byl jednatelem až do 25. 3. 2014.
12. Dále byl proveden důkaz dokumentací k předmětnému vozidlu, dokumenty související s jeho opravou, včetně vyjádření k jeho možné hodnotě.
13. K osobě obžalovaného [redacted] byly konstatovány usnesení PČR, KŘPJK, ÚO SKPV ze dne 17. 12. 2009 č. j. [redacted], kterým byla odložena věc podezření ze spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ust. § 148 odst. 1, 3 písm. c) trestního zákona, kterého se měl dopustit [redacted]. Z jednotlivých rozhodnutí bylo zjištěno, že bylo vůči [redacted] vedeno celkem 12 exekučních řízení či výkonu rozhodnutí. Zprávou OSSZ České Budějovice ze dne 7. 12. 2015 pak bylo zjištěno, že tento byl

osobou samostatně výdělečně činnou v období od 1. 7. 1992 do 30. 9. 2001, jinak byl veden jako zaměstnanec v centrální evidenci zaměstnavatelů. Zprávou Statutárního města České Budějovice, správního odboru, oddělení majetkových přestupků ze dne 1. 12. 2015 soud zjistil, že obžalovaný měl 1 záznam v evidenci přestupků. Z opisu rejstříku trestů pak bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl dosud soudně projednáván

14. K osobě obžalovaného [REDAKCE] byly konstatovány usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 23. 7. 2017, kterým bylo trestní stíhání [REDAKCE] pro skutek, že jako jednatel společnosti [REDAKCE] nesplnil svou zákonnou povinnost vyplývající z ust. § 35 odst. 6 zákona o účetnictví, a ačkoli měl dostatek finančních prostředků a potřebných podkladů, časový prostor od 14. 4. 2011 do 20. 12. 2011, a věděl, že účetnictví společnosti [REDAKCE] je v důsledku krádeže asi 9ti šanonů účetních dokladů z let 2009 a 2010 neúplné, toto účetnictví neopravil a odcizené doklady nezrekonstruoval, ačkoli věděl, že si účetní doklady za zdaňovací období leden 2009 až srpen 2009, září 2009 až prosinec 2009, leden až červen 2010 a září až prosinec 2010, vyžádal Finanční úřad v Českých Budějovicích v rámci kontroly daně z přidané hodnoty, přičemž opakovaně žádal o prodloužení lhůty k předložení požadovaných dokladů, podmíněně zastaveno. Usnesením PČR, KŘPJK, ÚO SKPV ze dne 28. 8. 2009 č. j. [REDAKCE] byla odložena věc podezření ze spáchání trestného činu zkreslování údajů o stavu hospodaření a jmění podle ust. § 125 odst. 2 trestního zákona, spáchaného formou účastenství podle ust. § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona, kterého se měl dopustit [REDAKCE]. Z jednotlivých rozhodnutí bylo zjištěno, že byla vůči [REDAKCE] vedena celkem 4 exekuční řízení či výkon rozhodnutí. Zprávou OSSZ České Budějovice ze dne 7. 12. 2015 pak bylo zjištěno, že tento byl osobou samostatně výdělečně činnou v období od 1. 10. 2005 do 31. 12. 2005, jinak byl veden jako zaměstnanec v centrální evidenci zaměstnavatelů. Zprávou Statutárního města České Budějovice, správního odboru, oddělení majetkových přestupků ze dne 1. 12. 2015 a opisu rejstříku trestů soud zjistil, že obžalovaný nebyl dosud soudně projednáván, ani řešen pro přestupek.
15. K osobě obžalovaného [REDAKCE] byly konstatovány jednotlivá rozhodnutí, ze kterých bylo zjištěno, že bylo vůči němu vedeno celkem 7 exekučních řízení a jeden výkon rozhodnutí. Zprávou OSSZ [REDAKCE] ze dne 9. 12. 2015 pak bylo zjištěno, že tento byl zaměstnancem v obdobích od 30. 1. 1995 do 31. 3. 1995, od 5. 5. 1997 do 31. 5. 1997 a od 1. 10. 1997 do 30. 6. 1998. Zprávou [REDAKCE] ze dne 1. 12. 2015 bylo zjištěno, že obžalovaný byl v [REDAKCE] hlášen k trvalému pobytu od 21. 4. 2010, v současné době se jedná pouze o pobyt formální. V průběhu svého pobytu nebyl projednáván za žádné přestupky proti majetku, veřejnému pořádku či občanskému soužití, ani proti němu nebylo učiněno žádné oznámení. Z opisu rejstříku trestů pak bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] má 13 záznamů.
16. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jež je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Je třeba konstatovat, že obžalovaný v průběhu celého trestního řízení v podstatě nevyprávěl a to jak v rámci hlavního líčení, tak v řízení přípravném, pouze obžalovaný [REDAKCE] se vyjádřil pouze tak, že z jeho strany se jednalo o standardní obchod, kdy koupil vozidlo, které následně prodal, přičemž tímto způsobem běžně prodává, v oboru prodeje luxusních vozidel podniká zhruba po dobu 10 let. Podle jeho vyjádření byl v době, kdy byl obchod realizován podle výpisu z obchodního rejstříku statutárním zástupcem společnosti [REDAKCE], přičemž k výmazu jeho osoby z obchodního rejstříku došlo až v následujících měsících. Je třeba konstatovat, že pokud se týká jednotlivých transakcí mezi právníky osobami, jejichž statutárními zástupci byli právě obžalovaní, pak pře prodej inkriminovaného vozidla Jaguar včetně kupních cen, které měly být placeny a jsou uvedeny v listinných důkazech, z listinných důkazů vyplývá i jaká měla být daňová povinnost, zda kdy jednotlivé právníky osoby podávaly daňová přiznání, jejichž součástí byl i tento prodej vozidla Jaguar, i že společností [REDAKCE] byl uplatněn nárok na zaplacení DPH. Dle názoru soudu tato skutečnost, jak vyplývá z jediného vyjádření obžalovaných v rámci

trestního řízení, tedy z vyjádření obžalovaného [REDAKCE], v průběhu trestního řízení zpochybnována nikterak nejsou, celá transakční historie týkající se jednotlivých prodejů vozidla Jaguar mezi jednotlivými subjekty, tedy zejména společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE] vyplývá z listinných důkazů, i z výpovědi svědkyně [REDAKCE] a je patrna i ze čtené zprávy finančního úřadu. V podstatě tedy soud konstatuje, že mezi těmito jednotlivými důkazy, pokud se týká jednotlivých transakcí, nejsou zjištěny žádné rozpory a prodej vozidla, zejména z těchto listinných důkazů zcela jednoznačně vyplývá. Je třeba konstatovat, že jediná uplatněná obhajoba ze strany obžalovaných, tedy vyjádření obžalovaného [REDAKCE] se týká spíše subjektivní stránky jeho jednání v tom smyslu, že se nedopouštěl žádné trestné činnosti, kdy podle vyjádření se jednalo o standardní obchod při prodeji luxusních vozidel. Soud je toho názoru, že za situace, kdy skutečnosti týkající se prodeje vozidla Jaguar zcela jednoznačně z listinných důkazů vyplývají, nemá smyslu v tomto směru jednotlivé důkazy ke zjištění skutkového stavu věci, který se týká zejména jednotlivých prodejů vozidla Jaguar, blíže rozebírat, neboť trestní odpovědnost obžalovaných je v tomto případě odvislá zejména od posouzení subjektivní stránky trestného činu, tedy zda při jednotlivých transakcích jednali v úmyslu získat neoprávněnou daňovou výhodu, popř. neplnit svou daňovou povinnost.

17. Podanou obžalobou byli obžalovaní stíháni pro zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku, kterého se měli dopustit ve stádiu pokusu ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku a to ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Citovaného zločinu se dopustí ten pachatel, který mimo jiné vyláká výhodu na daních, tohoto jednání se dopustí ve značném rozsahu, přičemž tohoto jednání se musí dopustit společným jednáním více osob a pokud se jej má dopustit ve stádiu pokusu, pak jeho jednání musí bezprostředně směřovat právě k vylákání výhody na daních ve značném rozsahu. Značným rozsahem ve smyslu ust. § 138 odst. 1, 2 trestního zákoníku se rozumí částka převyšující 500 000 Kč. Z ust. § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku vyplývá, že v tomto případě se jedná o úmyslný trestný čin, kdy pachatelé musí jednat minimálně v nepřímém úmyslu ve smyslu ust. § 15 odst. 1 trestního zákoníku, kdy pachatele chtěli porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, popř. věděli, že svým jednáním takové porušení mohou způsobit a pro případ, že jej způsobí s tím byli srozuměni, kdy takto je definován právě nepřímý úmysl. Soud, jak již bylo shora konstatováno, se v tomto případě zaměřil zejména, zda v případě jednání všech obžalovaných tito jednali úmyslně, tedy zda jednotlivé transakce přeprdeje inkriminovaného konkrétního vozidla Jaguar byly vedeny právě v úmyslu vylákat výhodu na dani, či zda, jak namítá obžalovaný [REDAKCE], se jednalo pouze o standardní obchod. V souvislosti s posouzením subjektivní stránky trestného činu soud konstatuje, že v žádném případě se nemohlo jednat o standardní obchod tak, jak uvádí obžalovaný [REDAKCE], neboť je třeba konstatovat, že na samém počátku stála svědkyně [REDAKCE], partnerka obžalovaného [REDAKCE], jako první majitelka vozidla Jaguar v České republice a na konci celého řetězce stojí firma [REDAKCE], zastoupená právě osobou blízkou ve vztahu k první majitelce vozidla v České republice, tedy svědkyni [REDAKCE]. V souvislosti s tím je třeba konstatovat, že jak vyplývá z výpovědi svědkyně [REDAKCE], [REDAKCE] v průběhu daňového řízení nebyla schopna se žádným způsobem vyjádřit odkud vozidlo pořídila, neměla o něm žádné informace, kam jej dávala do opravy a další. Již samotná tato skutečnost nasvědčuje, že se nemohlo jednat v případě přeprdeje vozidla Jaguar o standardní obchod tak, jak je ze strany obžalovaného [REDAKCE] uváděno, neboť pokud na samém počátku transakční historie vozidla stojí jeden z partnerů a na konci druhým právník osobou zastoupená druhým partnerem, kdy transakce přes další subjekty trvá pouze několik málo dnů až týdnů, je zcela nepochybné, že pokud by společnost [REDAKCE] měla zájem o vozidlo Jaguar, koupila by ho přímo od svědkyně [REDAKCE], jako první majitelky vozidla v České republice a nemusely by být do obchodu zahrnuty další subjekty. Tato skutečnost, že do obchodu se začlenily další subjekty, které si vozidlo mezi sebou v krátkém časovém období přepradávaly, již nasvědčuje tomu, že toto bylo činěno právě s úmyslem získat určitou daňovou výhodu, popř. neplnit daňové povinnosti. Další objektivní skutečnost, která

nasvědčuje tomu, že se nemohlo jednat o standardní obchod je samotný fakt, že prodej vozidel mezi jednotlivými subjekty, kdy od Rakouské společnosti získává vozidlo společnost [REDACTED], zastoupená obžalovaným [REDACTED], dne 24. 6. 2013 a společnost [REDACTED] zastoupená obžalovaným [REDACTED] již 28. 6. 2013, tedy za pouhé čtyři dny, svědčí o tom, že se nemohlo jednat o standardní obchod uvážíme-li, že v tomto řetězci byla zainteresovaná ještě další společnost a to společnost [REDACTED], zastoupená obžalovaným [REDACTED]. Je navíc třeba zmínit, že společnost [REDACTED] prodala vozidlo podle kupní smlouvy společnosti [REDACTED] dne 24. 5. 2013, přičemž protokol o předání věci byl datován 24. 6. 2013. Dle názoru soudu, vzhledem k tomu, že na dalších listinách, vyjma kupní smlouvy mezi těmito subjekty je uvedeno datum 24. 6. 2013, pouze na kupní smlouvě jako zásadním dokumentu špatné datum 24. 5. 2013, nemohlo se jednat o pouhou písařskou chybu, v celém podezřelém řetězci transakční historie je tato skutečnost další věcí, která nasvědčuje tomu, že se nejednalo o standardní obchod, kdy ačkoliv toto není spolehlivě prokázáno, toto může svědčit o následném sepsu této smlouvy, jejím antidatování. Pokud obžalovaný [REDACTED] resp. jím zastoupená společnost [REDACTED] získala vozidlo Jaguar dne 24. 6. 2013, je soud toho názoru, že veškeré následné obchody přes další dvě společnosti musely být domluvené dopředu, neboť soud je toho názoru, že takto specifické historické vozidlo, které je i případně na trhu vozidel nabízeno, nenajde další dva vlastníky během čtyř dnů, kdy v podstatě týž den, kdy vozidlo získává společnost [REDACTED], obžalovaného [REDACTED], je toto přeprořádáno společnosti [REDACTED] obžalovaného [REDACTED] a čtyři dny poté společnosti [REDACTED] obžalovaného [REDACTED]. V souvislosti s tím je třeba konstatovat i skutečnost, která zazněla z výpovědi svědkyně [REDACTED], která uvedla, že společnost [REDACTED] před tímto obchodem nevykazovala žádné hospodářské výsledky, ani příjmy, není tedy patrné z čeho by nákup vozidla v řádech milionů korun financovala, společnost [REDACTED] fakticky neprovozovala provozovnu, která měla být na [REDACTED] v [REDACTED] přestože takto to bylo uváděno na jejich internetových stránkách.

18. Je třeba zmínit i skutečnost, která je uváděna jak ve výpovědi svědkyně [REDACTED], tak ve zprávě finančního úřadu, že se jednalo o tzv. akviziční nebo-li karuselový obchod, kdy na počátku tohoto obchodu je tzv. misintrader, osoba, která je pro správce daní nekontaktní, v tomto případě to byla společnost [REDACTED], kterou obžalovaný [REDACTED] převedl na osobu [REDACTED], který byl po obžalovaném [REDACTED] uveden v obchodním rejstříku, jako její statutární zástupce, oprávněn za společnost jednat, ačkoliv o společnosti nic bližšího neví, společnost [REDACTED] jako misintrader měla vůči České republice plnit svou daňovou povinnost při pořízení tohoto vozidla, avšak vzhledem k tomu, že byla nekontaktní, daňovou povinnost neplnila, kdy byla zastoupena tzv. bílým koněm, tedy svědkem [REDACTED]. Dalším typickým znakem tzv. karuselového podvodu je osoba, která odděluje první a poslední článek v celém řetězci, tedy tzv. bufer, kdy jak vyplývá z výpovědi svědkyně [REDACTED] i zprávy Finančního úřadu pro Jihočeský kraj, tento tzv. [REDACTED] věc koupí a zpravidla během jediného dne prodá dalšímu subjektu, toto se stalo v podstatě v průběhu čtyř dnů od 24. 6. 2013, kdy společnost [REDACTED], figurující na pozici [REDACTED] vozidlo koupila od společnosti [REDACTED] obžalovaného [REDACTED] a následně prodala za čtyři dny společnosti [REDACTED] zastoupené obžalovaným [REDACTED]. Rovněž ta skutečnost, že v poměrně rychlé době došlo k dalšímu prodeji vozidla nasvědčuje tomu, že se v tomto případě jednalo o uváděný karuselový, nebo-li akviziční podvod. Na konci celého řetězce pak stojí společnost, tzv. [REDACTED], popř. nazývaná jako [REDACTED], kdy tento subjekt na konci celého karuselového obchodu si činí nárok na zaplacení DPH, která na samém počátku tzv. [REDACTED] zaplacená nebyla a vzhledem k tomu, že se má jednat o společnost nekontaktní zpravidla převedenou na tzv. bílého koně státnímu rozpočtu tato DPH na samém počátku ani odvedena není. V případě zaplacení nárokové daně na vstupu společnosti [REDACTED] tak vznikla České republice škoda v celkové výši 572 727,27 Kč, jak vyplývá z listinných důkazů, konkrétně ze zprávy finančního úřadu, tedy

škoda převyšující 500 000 Kč ve smyslu shora citovaných ustanovení trestního zákoníku, tedy značná škoda.

19. Veškeré tyto skutečnosti, které byly shora konstatovány, které byly v tomto konkrétním případě u jednotlivých prodeřů vozidla Jaguar zjištěny, mají znak karuselového obchodu, považuje soud za naprosto jednoznačně prokázáno, že i v tomto případě se jednalo o tzv. karuselový, nebo-li akviziční podvod, který byl od samého počátku činen právě v úmyslu získat od České republiky neoprávněnou výhodu na dani. V souvislosti s tím je třeba zmínit, že v případě všech obžalovaných byly zjištěné určité finanční těžkosti, jsou proti nim vedena exekuční řízení, jejich zcela nepochybně špatná finanční situace mohla být motivem právě k tomuto jednání, když navíc obžalovaní [REDAKCE] i [REDAKCE] byli v minulosti v souvislosti s daňovou trestnou činností projednáváni. Pokud se týká právní kvalifikace jednání obžalovaných, soud tedy závěrem konstatuje, že považuje za prokázané, že obžalovaní zcela jednoznačně v přímém úmyslu činili kroky, které měly v konečném důsledku vést k získání neoprávněné výhody na dani v částce převyšující 500 000 Kč a tím se dopustili citovaného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku ve spolupachatelství ve smyslu § 23 trestního zákoníku, neboť k tomu mělo dojít společným jednáním více osob a za situace, kdy tento trestný čin zůstal nedokonán ve stádiu pokusu, neboť k vyplacení nárokované DPH nedošlo, zůstal tento trest nedokonán ve stádiu pokusu podle § 21 trestního zákoníku.
20. Pokud se týká ukládaných trestů, soud v případě všech tří obžalovaných ve smyslu § 39 trestního zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a dalším poměrům obžalovaných, jejich dosavadnímu způsobu života, možnostem nápravy, přičemž povahu a závažnost určoval zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jejich zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem. V tomto konkrétním případě povahu a závažnost jednání obžalovaných spoluurčuje fakt, že obžalovaní se dle názoru soudu trestného činu dopustili zcela jednoznačně v přímém úmyslu, spoluurčuje i následek v podobě výše škody, která měla být jednáním obžalovaných způsobena, soud hodnotil i osobu samotných obžalovaných tak, že nebyli obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] dosud soudně trestáni, postihováni pro přestupek. V případě obžalovaného [REDAKCE], musel soud při rozhodování o výměře trestu zohlednit odsouzení ve věci Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 8. 2015 ve věci 4 T 76/2015, kdy byl tento odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku a ve vztahu k tomuto odsouzení soud ukládal trest souhrnný podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, neboť nyní projednávaného jednání se dopustil dříve než mu byl doručen trestní příkaz Okresního soudu v Českém Krumlově tak, jak je shora konstatován. Soud při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu přihlédl k faktu, že v podstatě všichni obžalovaní se stejnou měrou podíleli na spáchání trestné činnosti, nebylo zjištěno, kdo byl iniciátorem projednávaného akvizičního podvodu, proto v podstatě obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou ukládány shodně tresty stanovené na spodní hranici zákonných možností a to s ohledem zejména na výši hrozící škody, tedy v trvání 2 let, vzhledem k jejich osobám jsou tyto tresty ukládány jako tresty podmíněné, když výměru trestu soud stanovil ještě mírně pod polovinou zákonných možností v trvání 3 let, v případě obžalovaného [REDAKCE], pak je tomuto ukládán, jak již bylo shora konstatováno ve vztahu k odsouzení Okresního soudu v Českém Krumlově souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let s delší zkušební dobou v trvání 4 let a zároveň soud podle rozhodnutí Okresního soudu v Českém Krumlově ve věci 4 T 76/2015 přejal do výroku o trestu i tam ukládaný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech druhů motorových vozidel v trvání 12 měsíců, kdy zároveň byl zrušen výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 10. 8. 2015 sp. zn. 4 T 76/2015. Soud v tomto případě obžalovaným uložil shodně tresty, jako tomu bylo v předchozím řízení, kdy původní rozsudek Okresního soudu v Písku byl v důsledku podaných odvolání odvolacím soudem, tedy Krajským soudem

v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře zrušen a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 20. srpna 2019

Mgr. Martin Král v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Helena Šípková